

บทที่ 12 - พระบัญญัติ 10 ประการ

พระเจ้าได้ทรงนำชนชาติอิสราเอลไปถึงภูเขาซีนายซึ่งเป็นสถานที่ที่ พระเจ้าทรงปรากฏพระองค์แก่โมเสสในแผ่นดินอะราเบียพระองค์กำลังจะทำพันธสัญญากับชนชาติอิสราเอลแต่ประเด็นสำคัญก็คือชนชาติอิสราเอลจะต้องเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พันธสัญญาถือเป็นข้อตกลงที่เคร่งครัดระหว่างพระเจ้ากับชนชาติอิสราเอลซึ่งประชาชนจะต้องขานรับโดยการกล่าวว่า “เราจะกระทำทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว”

ชนชาติอิสราเอลไม่ได้เอาจริงเอาจังขณะที่พวกเขากล่าวถ้อยคำนั้นหรือ? ในระหว่างที่พวกเขากำลังเดินทางไปยังภูเขาซีนายนั้น น้ำและอาหารได้หมดลง ถ้าคุณได้เห็นพระเจ้าทำลายประเทศมหาอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของโลก (คือประเทศอียิปต์) และได้ทรงประทานอิสราภาพให้แก่คุณคุณคิดว่าพระเจ้าสามารถจะจัดเตรียมน้ำและอาหารในถิ่นทุรกันดารได้หรือไม่ ใช่! พระองค์ทรงทำได้อย่างแน่นอน แต่ชนชาติ

อิสราเอลกลับไม่ได้คิดเช่นนั้น พวกเขาบ่นต่อว่าโมเสสด้วยความโกรธเคืองและกล่าวว่าพวกเขาอยากกลับไปยังประเทศอียิปต์มากกว่า พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะดูแลพวกเขาได้ แต่อย่างไรก็ตามพระเจ้ายิ่งทรงจัดเตรียมน้ำและอาหารสำหรับคนเหล่านี้ทั้งๆ ที่พวกเขาเอาแต่บ่นก็ตาม

ดูจากเหตุการณ์แล้วคุณคิดว่าคนเหล่านี้จะสามารถเชื่อฟังพระเจ้าอย่างเต็มที่ที่ได้หรือไม่? ไม่ได้เลย แล้วพระเจ้าล่ะ พระองค์ทรงคิดว่าคนเหล่านี้จะสามารถเชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่หรือไม่? พระองค์ก็คงจะไม่คิดเช่นนั้น แล้วทำไมพระองค์จึงทรงทำข้อตกลงกับคนเหล่านี้ ทั้งๆ ที่พระองค์เองก็ทรงทราบอยู่แล้วว่าพวกเขาไม่สามารถจะทำตามเงื่อนไขต่างๆ ในข้อตกลงนี้ได้

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสำแดงให้พวกเขาเห็นว่า พระองค์ทรงบริสุทธิ์มากแค่ไหนและพวกเขาชั่วร้ายเพียงใด เขาทั้งหลายเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง พวกเขาคิดว่าตนเองจะสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้เสมอและรักษาพระบัญญัติของ

พระองค์ได้ตลอดเวลา แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะสอน
พวกเขาให้รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถจะเป็นที่พอพระทัยหรือเป็น
ที่ยอมรับได้โดยการการประพฤติดของตนเอง คนเหล่านี้จะ
ระลึกถึงความบาปของเขาได้โดยความล้มเหลวของตนเอง
(เช่นเดียวกับสฤงษิตที่ว่า ผิดเป็นครู นั่นเอง) พระเจ้าทรง
ประทานพระบัญญัติเพื่อจะสำแดงให้เขาทั้งหลายเห็นว่าพวก
เขาเป็นคนบาปเพื่อว่าเขาจะตระหนักว่าพวกเขาไม่สามารถจะ
ช่วยเหลือตนเองได้และเริ่มที่จะไว้วางใจพระเจ้าว่าพระองค์จะ
ส่งพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้นให้แก่พวกเขา

เราจะมาอ่านบางส่วนของพันธสัญญาที่พระเจ้าได้
ทรงกระทำกับชนชาติอิสราเอลกัน พระคัมภีร์ตอนนี้มักจะ
เรียกว่า “พระบัญญัติ 10 ประการ”

อพยพ 20:3 อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา

พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า ไม่มีผู้อื่นและไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะ
มาแทนที่พระเจ้าได้ คุณกล้าพูดไหมว่าตั้งแต่เด็กมาจนถึง

ขณะนี้คุณได้รักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจในทุกๆ เรื่องของชีวิต
คุณเสมอ ฉันไม่เชื่อว่าจะมีผู้หนึ่งผู้ใดที่กล้าพูดอย่างสัตย์ซื่อว่า
เขารักพระเจ่มากกว่าผู้อื่นหรือสิ่งอื่นเสมอ พระเจ้าจะต้องอยู่
ในอันดับที่สูงที่สุดในความคิดของคุณและคุณจะต้อง
สรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์สำหรับทุกสิ่ง ถ้าคุณให้
ความสำคัญแก่ครอบครัว ฐานะทางสังคม หน้าที่ การงาน
รูปร่างลักษณะภายนอก เงิน นันทนาการ การเกษียณอายุหรือ
สิ่งอื่นใดมากกว่าพระเจ้าคุณก็ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

**อพยพ 20 :4,5 อย่าทำรูปเคารพสักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่ง
สิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง
หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูป
เหล่านั้น**

โดยเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูญาณ ดังนั้นเราจึง
ไม่ทราบจริงๆ เลยว่าพระองค์ทรงมีพระลักษณะอย่างไร
พระเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้เรานมัสการรูปปั้นหรือรูปเคารพ

ใดๆ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรได้รับการนมัสการจากเรา พระองค์ไม่ปรารถนาที่จะให้คุณไปลุ่มหลงอยู่กับสิ่งอื่นหรือผู้อื่น

อพยพ 20:7 อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไร้ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร้ประโยชน์นั้นพระเยโฮวาห์จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้

พระเจ้ากำลังตรัสบอกให้เราทราบว่าเราควรจะพูดถึงพระองค์ด้วยความระมัดระวังและยำเกรง ทุกวันนี้มนุษย์มักจะใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดอยู่บ่อยๆ และยังมีหลายคนที่ใช้พระนามของพระองค์เป็นคำด่าอีกด้วย พระองค์เป็นผู้ที่สมควรที่จะได้รับความเคารพยำเกรงและการถวายพระเกียรติอย่างสูงสุดจากเราทั้งหลาย

อพยพ 20 :8-11 จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงาน

ใดๆ ไม่ว่าตัวเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า หรือทาสทาสี
ของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตู
เมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า และ
แผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่
เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรวันสะ
บาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์

พระเจ้าตรัสว่าวันที่ 7 นั้นเป็นวันสำหรับพักผ่อนและ
ระลึกถึงพระองค์ เราควรจะกำหนดวันหนึ่งที่เราจะแยกการ
ทำงานตามปกติออกไปเสียต่างหากเพื่อเราจะสามารถนมัสการ
และสรรเสริญพระองค์ได้อย่างเต็มที่

อพยพ 20:12 จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของ
เจ้าจะได้นานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
ประทานให้แก่เจ้า

พระเจ้าตรัสว่าเด็กๆ จะต้องเคารพและเชื่อฟังบิดา มารดาของตน การพูดได้เถียง การไม่แยแสสนใจ การโต้แย้ง การแกล้งแหย่ และการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอาการที่แสดงว่าไม่เคารพนับถือ มีเด็กคนใดบ้างที่ได้เชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้อย่างสมบูรณ์ทุกๆ เวลา ทุกๆ วัน และทุกๆ ปี?

อพยพ 20:13 อย่าฆ่าคน

พระบัญญัติของพระเจ้าข้อนี้คือ ความคิดที่ยังไม่ได้เป็นการกระทำ ก็ถือว่าเป็นความผิดด้วย พระองค์ตรัสว่าถ้าคุณโกรธผู้หนึ่งผู้ใดคุณก็ได้กระทำการฆาตกรรมในใจของคุณแล้ว ถ้าคุณโกรธผู้อื่นคุณก็มีความผิดในฐานะที่ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

อพยพ 20:14 อย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา

ในพระบัญญัติข้อนี้พระเจ้ากำลังตรัสว่าเวลาเดียวสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ที่ยอมรับได้นั้น คือเวลาหลังจากที่คุณได้แต่งงานแล้วและจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสของคุณได้

เท่านั้น พระองค์ทรงอธิบายว่าถ้าคุณมีใจเร่าร้อนด้วยตัณหา
ราคะกับบุคคลอื่นหรืออาจจะถึงขั้นที่จินตนาการว่าได้มี
เพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของคุณคุณก็ม
ีความผิดในฐานที่ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

อพยพ 20:15 อย่าลักทรัพย์

พระเจ้าตรัสว่าคุณจะต้องไม่เอาสิ่งใดๆ ที่เป็นของของ
ผู้อื่นมาเป็นของตนเอง พระเจ้าทรงให้แต่ละคนมีสิทธิที่จะ
รักษาทรัพย์สินของตนเอง คนส่วนใหญ่ไม่คิดว่าตนเองเป็น
ขโมย แต่ลองถามตัวคุณเองดูว่า“ฉันเคยเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีค่า
แม้เพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เป็นของของฉันมาเป็นของตนเอง
หรือเปล่า” ถ้าคุณเคยทำละก็คุณก็มีความผิดในฐานที่ได้ฝ่าฝืน
พระบัญญัติข้อนี้แล้ว

อพยพ 20:16 อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

พระเจ้าทรงพิพากษาปรับโทษการโกหกและการ
บิดเบือนความจริง ซาตานเป็นพ่อแห่งการโกหกและผู้หนึ่ง
ผู้ใดที่พูดโกหกก็ประพฤติตามซาตาน ไม่มีแม้สักคนเดียวที่ยัง
มีชีวิตอยู่และสามารถจะกล่าวอ้างด้วยความสัตย์จริงได้ว่า
ตัวเองไม่เคยฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้เลย

อพยพ 20:17 อย่าโลภครวเรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลภภรรยา
ของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือ
สิ่งใดๆซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน

พระเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้คุณอยากได้ในสิ่งที่คน
อื่นครอบครองอยู่ พระองค์ทรงปรารถนาให้คุณพอใจในสิ่งที่
คุณมี และไม่โลภหรืออิจฉาริษยาในทรัพย์สิน ความสามารถ
และรูปร่างลักษณะของผู้อื่น

ธรรมชาติบัญญัติของพระเจ้าเหมือนโซ่เส้นหนึ่ง ถ้าเรา
ทำลายกฎบัญญัติของพระเจ้าเพียงข้อเดียวหรือทำลายห่วงของ
โซ่เพียงห่วงเดียวจะเกิดอะไรขึ้น? โซ่ทั้งเส้นย่อมจะขาดออก

จากกัน! นี่ก็เป็นเช่นเดียวกันกับธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าด้วย พระองค์ทรงเรียกร้องให้คนเหล่านี้รักษากฎบัญญัติทุกข้อของพระองค์ มิฉะนั้นพวกเขาก็จะตายเพราะการไม่เชื่อฟังของตนเอง กฎบัญญัติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่เราจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าด้วยความพยายามของเราเอง ถ้าชนชาติอิสราเอลทั้งหลายเข้าใจเรื่องนี้พวกเขาก็คงจะเฝ้ารอคอยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์นั้น นี่เป็นสิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระเจ้าเสมอมา พระองค์ทรงปรารถนาที่จะสำแดงให้พวกเขาทราบว่าความหวังเพียงอย่างเดียวของเขาจะเกิดขึ้นโดยทางพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้น

ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าทำให้คนทั้งหลายที่อวดอ้างว่าชีวิตของเขาดีพอแล้วที่จะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าให้สงบปากสงบคำลง ไม่มีใครที่ศึกษาพระบัญญัติ 10 ประการแล้วจะไม่รู้สึกถึงความผิดบาปของตนเอง มนุษย์ไม่เพียงแต่จะรู้สึกถึงความผิดบาปของตนเองเท่านั้นเขายังรู้สึกถึงความสมบูรณ์พร้อมทุกอย่างของพระเจ้าด้วย ธรรมเนียมปฏิบัติไม่

สามารถจะเชื่อมช่องว่างระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าได้ ธรรมชาติเป็นเหมือน เครื่องวัดอุณหภูมิที่สามารถจะแสดงให้เราเห็นว่าเรากำลังเจ็บป่วย แต่ไม่ได้ช่วยทำให้เราดีขึ้นเลย

คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป อย่างไรก็ตามมีน้อยคนที่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และนี่เป็นข้อแตกต่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน คนเหล่านั้นที่เพียงแต่กล่าวว่าพวกเขาเองเป็นคนบาปเชื่อว่าเขาสามารถจะกระทำบางสิ่งบางอย่างที่จะทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ ความเชื่อที่ว่าความดีของผู้ใดผู้หนึ่งอาจจะมีน้ำหนักมากกว่าความเลวของเขาเพราะฉะนั้นจึงทำให้เขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้าได้นั้นเป็นการล่อลวงของซาตาน การทำความดีนั้นเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม แต่การกระทำเหล่านี้ไม่มีศักดิ์เดียวที่สามารถจะฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าที่ขาดสะบั้นลงได้ คนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่รู้ว่ามีสิ่งใดที่เขาสามารถจะกระทำเพื่อทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้เรา

ยอมรับว่าเราได้ฝ่าฝืนธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์และเราไม่สามารถจะช่วยตัวเองให้รอดได้ พระองค์ทรงปรารภให้เราเพ่งมองไปยังพระผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งสามารถจะกระทำให้เราเป็นผู้ชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้

คำถามบทที่ 12

กรุณาส่งอีเมลพร้อมชื่อ นามสกุลและ
คำตอบมาที่ info@vfmsea.com

1. หากเราพยายามปฏิบัติตัวเป็นคนดีและทำดีให้มากที่สุด
พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้เราไปสวรรค์ได้หรือไม่
ก) ได้ ข) ไม่ได้
2. การบูชารูปเคารพเป็นบาปหรือไม่
ก) เป็น ข) ไม่เป็น
3. พระเจ้าทรงตรัสหรือไม่ว่าถ้าเราเกลียดชังใคร ท่านก็
เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรทางจิตกับคนนั้น
ก) ใช่ ข) ไม่ใช่

4. พระเจ้าทรงตรัสหรือไม่ว่าการคิดถึงหญิงหรือชายอื่นที่ไม่ใช่สามีภรรยาของตนในทางเพศถือเป็นการล่วงประเวณีด้วย

ก) ใช่

ข) ไม่ใช่

5. การเป็นฐูเป็นบาปหรือไม่

ก) เป็น

ข) ไม่เป็น

6. การโกหกเป็นบาปหรือไม่

ก) เป็น

ข) ไม่เป็น

7. มีใครหรือไม่ที่สามารถถือบัญญัติทั้งสิบประการได้โดยไม่ประพฤติดิผิดแม้แต่ข้อเดียว

ก) มี

ข) ไม่มี